

Görünmez Dev

Yavuz DEMİRKIRAN

Görünmez Dev

Yavuz DEMİRKIRAN

Yeşil bir vadide, Gilbert adında arkadaş canlısı bir dev bir mağarada yaşıyordu. Sıcak buğday teni, gür kıvrıkcık kestane rengi saçları ve gür bir sakalı vardı. Ela gözleri sevgiyle parıldıyor, koca yuvarlak burnu ona neşeli bir hava veriyordu. Üzerinde halat kemerli yosun yeşili bir tunik ve kahverengi deri çizmeler vardı. Gilbert köylülere yardım etmeyi çok severdi ama çok büyük ve farklı olduğu için sık sık kendini yalnız hissedirdi.

Güneşli bir sabah, Gilbert mağarasının yakınında küçük mavi bir şişe buldu. Üzerinde minik harflerle 'Görünmezlik İksiri' yazan bir etiket vardı. Gilbert bunun bir meyve suyu şişesi olduğunu sandı ve kocaman bir yudum aldı. Birden elleri solmaya başladı. Kolları, bacakları ve hatta koca yuvarlak burnu kayboldu! Gilbert aşağı baktı ve kendi ayak parmaklarını göremedi. 'Eyvah,' dedi, 'görünmez oldum!'

Bařta Gilbert görünmez olmayı eğlenceli buldu. Köyün içinde parmak uçlarında yürüyüp şakalar yaptı. Biri elma sepetine uzanırken sepeti havaya kaldırdı. Bir şapkanın havada uçmasını sağladı. Köylüler şaşkınlıkla soluk alıp güldüler. Gilbert kıkırdadı ama kimse onun kocaman, yumuşacık gülümsemesini göremedi. Kısa süre sonra eğlence geçti ve Gilbert kendini çok yalnız hissetti.

Gilbert köylülerle konuşmayı denedi. 'Merhaba!' diye gürledi. Ama onlar yalnızca yüksek bir gümbürtü duyup şaşkın şaşkın etraflarına baktılar. Su taşımaya yardım etmeyi denedi ama kova kendi kendine hareket ediyor gibi görününce insanlar kaçtı. Gilbert nehrin kenarında görünmez ve üzgün oturdu. 'Kimse beni göremiyor,' diye iç çekti. 'Kimse nerede olduğumu bilmiyor.'

Köyde Milly adında iyi kalpli bir çocuk yaşıyordu. Yaklaşık sekiz yaşındaydı, küçük ve çevikti, açık kahverengi teni ve iki kısa örgü yapılmış siyah saçları vardı. Mavi bir elbisenin üzerine sarı bir yağmurluk ve kırmızı çizmeler giyyordu. Yanında büyüteç olan küçük bir çantası vardı. Milly keşfetmeyi ve başkalarının gözünden kaçan şeyleri fark etmeyi çok severdi.

Bir öğleden sonra Milly, keçisi Pip ile nehrin yakınında yürüyordu. Pip'in krem beyazı tüylü, sarkık kulaklı ve küçük kıvrık boynuzları vardı. Üzerinde küçük pirinç bir çingirak olan kırmızı bir tasma takıyordu. Birden Pip meleyip çamurlu bir yere doğru koştu. Milly peşinden gitti ve şaşkınlıkla soluk aldı. Çamurun içinde kocaman bir ayak izi vardı!

Milly dizlerinin üzerine çöktü ve büyüteciyle ayak izini inceledi. 'Bu bir devin ayak izi,' diye fısıldadı. 'Ama dev nerede?' Pip meledi ve ezilmiş çimenlerden oluşan bir iz boyunca koştu. Milly onu izledi. İz köy meydanına çıkıyordu; orada daha çok ayak izi beliriyor, sonra kayboluyordu. 'Dev görünmez!' dedi Milly.

Tam o sırada köyde yüksek bir çatırtı yankılandı. Nehrin üzerindeki eski ahşap köprü çökmüştü! Köylüler nehir kıyısına koştu. Beyaz bıyıklı ve gri paltolu Yaşlı Bram, bastonuna yaslandı. 'Köprüyü yeniden inşa etmeliyiz,' dedi, 'ama bu günler sürer.' Herkes endişeliydi. Kimse yakınlarda izleyen görünmez devi fark etmedi.

Gilbert kırık köprüyü gördü ve yüreğinde bir sızı hissetti. 'Yardım edebilirim,' diye düşündü. 'Beni göremeseler bile.' O gece, köy uyurken Gilbert nehre süzüldü. Ağır kütükleri kaldırıp düzgünce üst üste dizdi. Taşları taşıyıp yerlerine yerleştirdi. Dev gücünü kullanarak köprüyü sessizce yeniden inşa etti.

Sabah köylüler şaşkınlıkla soluk aldı. Köprü yarı yarıya yeniden inşa edilmişti! 'Bunu kim yaptı?' diye sordu Yaşlı Bram. Milly yumuşak çamurdaki kocaman ayak izlerini fark etti. Pip ile birlikte izleri takip etti. Ayak izleri büyük bir kütük yığınının, oradan da kocaman bir çift çizmeye gidiyordu—ama dev yoktu. 'Bu görünmez dev,' diye fısıldadı Milly. 'Bize yardım ediyor!'

Milly devi teþekkür etmek istedi ama onu göremiyordu. Düşündü, düşündü. Sonra bir fikir buldu. Eve koşup olgun kırmızı meyvelerle dolu büyük bir sepet getirdi. Uzun bir kurdele ve küçük bir çingirak da aldı. Sepeti köprünün yanına koydu ve Pip ile sessizce bekledi.

Kısa süre sonra meyveler teker teker kaybolmaya başladı! Milly bir meyvenin havaya yükseldiğini izledi. 'Merhaba, Dev,' dedi yumuşak bir sesle. 'Bize yardım ettiğin için teşekkürler. Görünmek istiyorsan özel bir çay içebilirsin. Büyükanнем bir tutam gün ışığının ve bir yudum iyiliğin her şeyi görünür kılabileceğini söyler.' Küçük bir fincan çay uzattı.

Fincan havaya yükseldi. Sonra sisin içinden süzülen gün ışığı gibi yumuşak bir parıltı oldu. Yavaşça Gilbert belirdi. Önce kocaman kahverengi çizimleri, sonra yosun yeşili tünüğü, sonra sevgi dolu ela gözleri ve gür sakalı. Kocaman, yumuşacık gülümsemesiyle gülümsedi. 'Teşekkür ederim, küçük dostum,' dedi. 'Kimsenin beni bir daha fark etmeyeceğini sanmışım.'

Milly güldü. 'Yardımlını fark ettik,' dedi. 'Ve şimdi seni de görebiliyoruz!' Küçük çingiraklı kurdeleyi onun kemerine bağladı. 'Böylece geldiğini her zaman duyabiliriz.' Gilbert kıkırdadı ve çingirak şingırdadı. Yaşlı Bram yanına geldi ve Gilbert'in kocaman parmağını sıktı. 'Burada hoş geldin, dostum,' dedi içtenlikle.

Köylüler etrafına toplandı. Sevinçle bağırdılar ve alkışladılar. Kimileri yiyecek, kimileri çiçek getirdi. Gilbert kendini sıcacık ve mutlu hissetti. Köylüler yanında çalışırken köprüyü bitirmeye yardım etti. Pip sevinçle meledi. O akşam hep birlikte nehir kenarında ziyafet çektiler ve Gilbert tam ortada oturdu; sonunda görüldü ve aralarına kabul edildi.

O günden sonra Gilbert bir daha hiç yalnız kalmadı. Herkesin, ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, fark edilmeyi ve aralarına kabul edilmeyi hak ettiğini öğrendi. Ve küçük çingirak her şıngırdadığında köylüler gülümsedi, çünkü arkadaş canlısı devlerinin yakında olduğunu biliyorlardı. Milly büyüteçini hep yanında taşıdı, başkalarının gözünden kaçabilecek harika şeyleri fark etmeye her zaman hazırды.